

Afasie

De invloed van de pas overleden psycholoog Skinner is onmiskenbaar terug te vinden in het computerprogramma STAP, waarmee afasie-patiënten sneller opnieuw kunnen leren spreken. Dit Systeem voor Training Afasie Patiënten, ontwikkeld op de Delftse Technische Universiteit, belooft de afasie-patiënt namelijk na iedere oefening met een score, die aangeeft hoeveel vragen er goed beantwoord zijn. "Die score werkt als een aanmoedigingspremie", licht Ir. B.J.M. Wenneker, een van de ontwikkelaars, telefonisch toe. Patiënten zijn volgens hem enthousiast over het STAP-programma, omdat ze er zelf thuis mee kunnen werken. Dat is weer eens wat an-

ders dan oefenen met de logopediste. "Het is heel belangrijk voor afasie-patiënten dat ze zelfstandig iets kunnen doen aan hun probleem, want ze zijn door die hersenbloeding of dat ongeluk van de ene op de andere dag monddood gemaakt."

Na ieder bezoek aan de logopediste krijgt de patiënt een computerdiskette met steeds ander huiswerk mee. De oefeningen variëren van het aanwijzen van het juiste woord bij het plaatje, een woord afmaken of zinnen afmaken, tot het maken van een zin bij een plaatje. Afasie-patiënten die niet alleen moeilijkheden hebben bij het vinden van woorden, maar ook bij de uitspraak daarvan, zullen dat wekelijks met de logopediste moeten oefenen, want uitspraak verbeteren,

dat kan de computer nog niet.

Zweeds model

Het succesvolle 'Zweedse model' voor het terugdringen van werkloosheid, kan niet zomaar in andere landen geïmporteerd worden, want het is gebonden aan de manier waarop de economie in Zweden georganiseerd is. Dat blijkt uit een publikatie van de vakgroep algemene economie van de Rijksuniversiteit Groningen. Het model is wel een mooi voorbeeld van wat een duurzame sociaal-democratische regering en een sterke vakbond kunnen bereiken. Werklozen zijn in Zweden verplicht om werk of scholing te accepteren. Dat lijkt streng, maar daar staat tegenover dat er in Zweden maar kleine loonsverschillen bestaan, en dat werknemers profiteren van collectieve winstdeling en verregaande medezeggenschap. Daarbij heeft Zweden goede regelingen voor kinderopvang, ouderschapsverlof en scholingsverlof. De arbeidsbureaus nemen op de Zweedse arbeidsmarkt een centrale positie in. Voor het oplossen van het probleem van de langdurige werklozen kunnen we in Nederland niets opsteken van het Zweedse model. Zweden kent namelijk, dankzij het succesvolle beleid, geen langdurige werkloosheid.

Professor Post

Kinderen die de vraag 'Wat wil je later worden?' beantwoorden met 'uitvinder!' kunnen meedoen aan

het proefproject *Professor Post*, van de Stichting voor Publieksvoorlichting over Wetenschap en Techniek, het technologiemuuseum NINT en de Rijksuniversiteit Utrecht. Kinderen tussen tien en twaalf die willen meedoen aan dit proefproject krijgen een paar keer per jaar een wetenschappelijk probleem voorgelegd, waarvoor ze een oplossing moeten zoeken. De eerste opdracht: maak een overlevingspakket voor een reis met een luchtballon. Een twintig pagina's tellend onderzoekspakket geeft informatie en aanwijzingen. Het doel van Professor Post is kinderen leren hoe wetenschappelijk onderzoek in zijn werk gaat en hoe leuk dat is. Over de vorderingen van hun wetenschappelijke arbeid kunnen de kinderen corresponderen met hun mentor. Professor Post heeft al zestig mentoren die willen meedoen, artsen, aio's en doctorandussen in allerlei verschillende vakken. Nieuwe mentoren worden van harte uitgenodigd zich aan te melden bij de Stichting PWT. Professor Post is komen overwaaien uit Amerika. Daar is *Science by Mail* al drie jaar een succes. De Nederlandse initiatiefnemers willen het toch iets anders aanpakken dan de Amerikanen. Deelnemer-tjes aan *Science by Mail* kunnen zich alleen buigen over natuurwetenschappelijke problemen. Professor Post wil ook met kinderen corresponderen over vraagstukken uit de alfa- en gamma-wetenschappen. Dat is een aardig idee, want kinderen zouden wel eens met originele, taboe-doorbrekende ideeën voor de dag kunnen komen, als je hen vraagt om problemen op het sociale vlak op te lossen.

Illustratie Aad Meijer